

6000 akrů pozemků pro osadníky v Minnesotě.

Washington, D. C.— Poslanec-kou sněmovnou prošla předloha, dle níž 6.000 akrů pozemku bylo otevřeno osadníkům k zabránění. Pozemky leží u řeky Mississippi v minnesotských okresích Aikin, St. Louis, Crowing, Cass, Hubbard, Itasca, Beltrami a Koochiching a vláda si je nechala, aby měla kam pouštět vody v době stavby mississippských hrází a nádrží. V senátě stejnou předlohu podal senátor Nelson a nepochybně projde v krátkém čase.

Holub se vrátil po dvou letech.

Kansas City, Mo.— Malý, osmělý a oděný poštovní holub, po nepřítomnosti dvou let, vrátil se právě s křídly roztrhanými a bez per v ocasu. Holub vypuštěn byl z balonu Uncle Sam nedaleko Chicaga před dvěma lety Roy Donaldsonem, pomocníkem pilota Johna Hunnewella ze St. Louis. Donaldson vypustil tři holuby s malými plíškami na nohou. Dva z nich se vrátili během několika dní, ale třetí objevil se teprve tento týden.

Hans Schmidt žádá o nový soud.

New York.— Hans Schmidt, bývalý katolický kněz, jenž odsouzen byl pro brutální zavraždění své milenky, Anny Amuellerové, jejíž mrtvolu rozčtvrtil a naházěl do Hudsonu, podal formální žádost o nový soud. Schmidtův právní zástupce tvrdí, že dívka nebyla zavražděna, nýbrž že zemřela po kriminální operaci, a Schmidt že rozčtvrtil její mrtvolu, aby přešel skandálu. Dávody pro povolení nového soudu budou vyleschnuty dne 5. října.

Eugenický zákon zmenšil značně počet sňatků ve Wisconsinu.

Madison, Wis.— Eugenický zákon ve Wisconsinu zmenšil značně počet sňatků ve Wisconsinu za prvních pět měsíců r. 1914. Za říjnovou dobu odbyváno totiž 5.273 sňatků proti 6.707 za stejnou dobu r. 1913.

Pokladna Soustátí má dosti zlata.

Washington, D. C.— Ježto je ve spolkové pokladně zlata v hodnotě jednoho bilionu a skoro tři miliónů dolarů a asi \$600,000,000 mince v oběhu, úředníci pokladny prohlásili, že Spojené Státy nemusí se strachovat nad tím, že z New Yorku poslána obrovská zásoba zlata do válkou ohrožená Evropa.

Průjem,

křeče v žaludku, letní nesnáze a střevní nepořádky, cholera morbus, břišková a dospělých jako u dítěte jsou rychle napraveny, kde bylo zavčas použito Severova léku proti průjmu (Severa's Diarrhoea Remedy). Čtete, co napsal Geo. Prokop, 251 — French St., New Brunswick, N. J.: „Severův lék proti průjmu účinkoval znamenitě. Moje dítě bylo lo velmi nemocno průjmem, avšak hned jak jsem dostal si Váš lék, dal jsem ho dle návodu a v pěti dnech bylo dítě opět zdravé, jako kdy bylo před tím.“ — Cena Severova léku proti průjmu jest 25c. všude v lékárnách. Žádejte ho vždy dle jména a neberte nápodobem. Kdyby ho lékárník váš neměl, objednejte přímo od W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.— (Aug)

Kolik se vydobylo letos uhlí.

Washington, D. C.— Letošního roku rozpočtového (konec 30. června) došlo se ve Spoj. Státech okrouhle 600,000,000 tun uhlí, nejvíce za všechna léta minulá. Je to aspoň o 100,000,000 více nežli v roce 1907, který stál dosud v ohledu tom nejvýše. Uhlí toto vyplnilo by přibližně všechny vykopávkové panamské průplavy. Rozumí se samo sebou, že všechno uhlí, které se vykopá, sejtaké spotřebuje, což jest zvláště významné. Za posledních let se ve Spoj. Státech používá mnoho silny jím, hlavně síly vodní na výrobu elektriny. Obrovské jezy přepínají řeky, mnohé vodopády a horské bystřiny zapřahány jsou do služeb lidských. Veliká změna technická

provedena byla na válečných lodích, které byly v poslední době většinou opatřeny výbušnými motory, tak že nepotřebují uhlí a páli hrubý skalní olej. Tím způsobem vzniká uhlí den ode dne větší konkurence, a přece spotřeba jeho stále stoupá. Je vidět, že moderní průmysl a dopravnictví spotřebuje síly stále více.

Obrovské výdaje na válku.

New York.— „Válka jest největším ničitelem jmění.“ praví Van Antwerp ve své knize. Anglická válka s Boery stála milión dolarů denně a dohromady \$1,085,000,000. Válka rusko-japonská stála \$3,000,000 denně, celkem \$2,000,000,000. — Válka, nyní v Evropě rozpršená odhaduje se bude státi nejméně \$5,000,000,000, když by trvala asi rok.

Který dobytek je výnosnější?

Když se podniká chov dobytka v malém, tu dobytek na mléko chovaný je výnosnější než dobytek na maso chovaný, praví profesor W. A. Cochel, přednosta oddělení pro chov dobytka na kanzasské zemědělské koleji státní. Jeden člověk může konati všechny práce potřebné pro sto kusů hovězího dobytka chovaného na maso, kdežto deset dojících krav dá dosti práce jednomu člověku. Vyšetřování ukázalo, že většinou farmaři na mléčných farmách věnují se muži od 25 do 50 let věku s velkými často rodinami, kdežto málo pěstitelů dobytka na maso je pod čtyřicet let. Zjistilo se také, že farmaři, kteří chovají dojné krávy, jsou většinou ženati, pěstitelé dobytka na maso většinou svobodní. Svobodný člověk je v nevýhodě vedle mlékařskou farmu v soutěži s mužem jenž má rodinu. Profesor Cochel pravil, že příčina je jasná: práce na mléčné farmě dá zaměstnání každému členu rodiny. Na druhé straně dává chov dobytka na maso muži příležitost pracovat s mnohem větším vloženým kapitálem. Jiná zajímavá skutečnost, o které se zmínil prof. Cochel, je že farmaři mléčné farmy těší se na dobu, kdy se bude mocti odebrat na odpočinek a užívat vydělaných peněz, kdežto pěstitel dobytka na maso počítá s dobou nebo dvě káry dobytka více. Mlékař je více upoután k práci než pěstitel dobytka na maso, tak vysvětluje okolnost tu prof. Cochel.

Záhadný vynález.

Před nějakou dobou psalo se v časopisech o neobyčejném vynálezu vojenském, od kterého slibovaly se veliké věci ve válečnictví na moři i souši. Vynález spočíval dle zpráv v tom, že pomocí elektrických vln bezdrátově přiváděny prý k výbuchu vzdálené traskaviny, podkopy, míny, i hluboké ve vodě se nacházející. Pravilo se tehdy, že bude lze tímto tajemným vlnami bezdrátově přivést k výbuchu celá skladiště nábojů a traskavin na souši i na válečných lodích, a to na vzdálenost několik mil. Pravilo se, že tím právě stanou se velké válečné lodě zbytečnými, ježto ony tajemné elektrické vlny budou s to přivést k výbuchu celá skladiště nábojová a nijak nebude lze vepromokající působnosti elektrických vln zabrániti.

Vědecký časopis „Scientific American“ v posledním čísle svém má podrobnou úvahu o pokusech učiněných v Itálii za dohledem admirála italského válečného loďstva, kde čtyři plovoucí bomby uloženy do řeky a pak přivedeny k výbuchu, jedna po každé, malým strojkem, postaveným mile daleko za horou. Podobné pokusy oznamovány nedávno z Německa, leč mnoho se o tom nemluví. Jest těžko říci co jest na oněch zprávách pravdy. Nesly všechny známky pravděpodobnosti, tak že ani zkušený žurnalista nemohl by tvrditi, že jsou kačkami, leč proč nevyvolaly všeobecnou úvahu, jsou-li pravdivy? Kdyby pravdivy byly, pak zajisté mělo by se okamžitě ustati v budování obrovských a

nákladných válečných lodí, ježto takové nástroje válečnictví staly by se naprosto zbytečnými, maršnými a bezúčelnými, ježto byly by to jen pastě smrti při styku s takovým přístrojem.

Kdosi ve spojení s úvahami o dotyčných zprávách poznamenal, že takový vynález stroje, jímž přiváděny by byly traskaviny a výbušniny k výbuchu na vzdálenost bez drátové pomoci, mohl by býti ve válece zakázán, právě jako byly zapovězeny pumy zvané „dum dum“, od jejichž sestavení se zbrojí právě tak jako před nimi.

Kůň byl vždy ve službě člověka.

Snad jeden každý ze čtenářů už třeba slyšel rozhovory, zda-li napřed měli koně zapřažené nebo na nich jezdili, když byli chytli a zkritičili římský básník Lucretius, jenž žil několik roků před naším letopočtem myslí, že pro ozbrojené skočiti na koně a řídit ho do boje zdoulo, byl dávnější způsob než zapřahovati ho do dvojkočky. Ale jak dalece lidská vědomost sahá kůň byl vždy v užívání jak v postroji tak v sedle.

Jihozápadní Asijské záhy jezdili zprvu nejspíše v hrubých kolečkách, ale assyrské charioty byly silné, lehké, rychlé, vkusné a okované. Rekové v dobách homerických nejezdili mnoho aniž měli mnoho koní a ty co měli, s těmi jezdili asi tak, jak to viděti u svých nejbližších asijských sousedů, Turkům a Mongolům, dokud ještě žili ve svém rodném místě, ve velké stepi Asie, musí se přičísti zásluha, že první chytli rychlonohého jednokopytníka, též na jejich planinách rozeného a naučili se ve válce. Když Turci vyhrnuli se první na západ, byli to vesměs jezdci. Starí dějepisci vypravují, že tak navykli koňskému hrbitu, že nemohli ani chodit bez klopýtání a jezdili, pilí a odbývali porady v sedle.

Proslulá moderní autorita prof. Hahn praví, že „stepeň asijské byly rodným místem koně, a že žlutí synové stepi ohečtili zvíře a tak v tom pokročili, že celý svůj život na něm založili, a když jeli na západ, mohli jenom ničiti.“

Při mnohých jezdceckých srazkách slyšujeme, že více škody způsobeno bylo váhou koně než zbraněmi jezdce. Divocí koně často bojují zubama právě tak jako nabaň. A vzdor všemu zlepšení dopravním parou váleční koně jsou tak potřební, že skoro všechny evropské země mají sámi farmy s klišunmi, aby tam chovaly hříbata. Ve Francii tyto farmy byly zavedeny proslulým ministrem Colbertem za Ludvíka 14. a zvláště je podporoval velký Napoleon, který ve svých akurtačních a často zbytečných vojenských sportech více koně než kdykoli jiný v dobách starých nebo moderních.

Tímto způsobem Německo opatřilo si pěkné koně, již udělali již du jeho, jmenovitě hutlany, v posledních válce s Francií tak obávanými. Velký strateg a organizátor Von Moltke odhadnul, že pro skutečnou válku měli by býti na každém pět mužů a polí dva koně. — Během posledního roku naší války občanské, zpráva veřejného užití ukazuje, že spotřeba koní a mezků jenom na straně severních obnášela 500 kusů.

Kůň je od přírody zvíře statečné a naučí se zastati nehybným za hémně děl, ano zdá se, že se právě taková vřava bitevním koním líbí. Vleci a jiná divoká zvířata mají strach před kopyty a zuby koní divokých a i zdomácnělí často s úspěchem tímto zbraněm se před nepřáteli brání.

Rusko a Amerika jsou jedině země, které samy dosti koní pro vojsko doma si odchovávají.

Lépe věděti méně, než je možno, než věděti více, než třeba. Neboj se nevědomosti, boj se vědní zbytečnosti, zatěžujícího, získaného jen ze ctižádosti.— Tolstoj.

Zdaliž chcete se dodělati úspěchu, zkuste oznamování v tomto listě! Vyplatí se to!

Milenka bývalého Portugalského krále — česká služka.

Tránu zbažený portugalský král Manuel, který „z boží milosti“ prováděl nejhorší neplechy a utrácel s dámy polosvěta velké tisíce, učinil Gaby Deslysovou pověstnou právě tím, jak s ní utrácel. Proto chodil se na ní v New Yorku a v Chicagu počestní Američané koukat. Pražský deník „Venkov“ jeho o ní dne 14. července: „Nezná to jako opravdový román, když se v milenkách královny, obdivované pro svůj chib a svůdnosti, z dámy velkého světa vykluše bývalá služka, k tomu česká služka? A přece se stalo. Předtím jsme už zaznamenali, že u okresního soudu vídeňského byla byla žaloba na 900 korun proti Hedvické Navrátilové, uměleckým jménem Gaby Deslysové. Tato dáma bývala milostivou poslední portugalského krále, nyní exkrálové Manuela. Žaloba ona podána pro 900 K vedla pak k odhalení její původu, že je Moravanka rodem. Byla služkou a sloužila i v Praze.

Jak se nyní ukazuje životní pouť této krasavice, je hodně pestrá a zajímavá. Počala, jak už řečeno, kariéru kurtisany — jako služka. Jméno Hedy Navrátilové je už hodně prostě Hedvička, možná že také Hedva. Služební knížka kterou jí starosta domovské obce Horních Moštěnic u Přerova na Moravě vydal, datum 5. srpna 1903. Popis osoby pak je udán takto: „náboženství římskokatolické, velikost prostřední, obličej kulatý, oči modré, nos špičatý, ústa pravděpodobně, vlas světlý, zuby zdravé. Zvláštní znamení žádná.“ Ve služební knížce této je potvrzení pražského policejního ředitelství, že Hedvička Navrátilová sloužila do října 1903 u Marie Loblové a pak u Karla Vodičky, kteří se však na ní při vydání střídaní dnešních služek nepamatují.

Nuže tato Hedvička Navrátilová jednoho dne zmizela, zakukla se a z této pupy vyletěl pak ve světě exotický motýl Gaby Deslysová, která s tou trochou francouzsky a angličtinsky, kterou ve světě pochytla, dovedla se uplatit, stoupa po žebříčku vždy výš a výš jako umělkyně, takže nikdo z ředitelů zábavních podniků, z publiků a čtenářů, a přátel její nikdo neměl tušení o jejím původu, který nyní za tak prosaičkových okolností byl odhalen. Všude platila za plnokrevnou Pařížanku, toto dle stěštěny, které vlastním obdivuhodným nadáním si získalo uznání jako v Evropě i v Americe a všem i skvělé gáže. Dopravovala se až k tomu, že stala se atrakcí zábavných podniků prvního řádu i její jméno znamenala program, její toiletty vyvolávaly závěst i neobzauštějších dámy.

Poživači a světáci se kupili kolem ní jako motýl, až padlo na ní i oko portugalského krále Manuela, jenž oslavovala hořké chvilky a tží vládnutí. A teď následkem tu stojí před užaslnými čtení, které okouzlovala právě způsobu s gosten dámy velkého světa, v úžasu zůstávají oprávněně a vzpomíná se oběšen na její podivuhodnou životní dráhu. Z pražské služby, která jí přišla novou, vrátila se na Moravu k rodičům. Nejdříveji tančila a hrála a když přehla do světa, buzy se uchytila. Pobyla ve Lvově, pak v Apollu theatre ve Vídni, v Paříži, všude buď jako tančička všeobecný poliv. Když vrátila se před dvěma roky do Vídně, byla to senace. Všude bylo mluveno a psáno o slavné umělkyni Gaby Deslysové, která se nbytovala v hotelu „Astorie“. Její příbuzná teta z Moravy, když o tom zvěděla, vybrala se k ní do Vídně — ale nebyla přijata. Bývala Hedvička vzkázala, že jí nemůže přiznout, že by dostala — migrénu.

Jako všichni vyšimleli většinou, tak i tato dobrodružka zapřela svůj původ, který nyní prozradila žaloba na mizerných 900 korun. Kdyby byla věděla, že to prozradí její původ, jistě by je ráda byla zaplatila. Dnes tu stojí zase Hedvika Navrátilová, bývalá služka,

která omamovala světáky celého světa, i korunované, z nichž nikdo netušil v ní bývalou služkou. Svět chce býti klamán! A na novo tu dokázáno, jak snadno i služka může se přiučít mravím tak zvaného „velkého světa“ tak dokonale, že záhy pak udává i tón v modě a ve způsobech. Dle Hedviky se totiž opily i dámy vznešeného světa, zejména pokud se týče úborů.“

Jak a čím hasiti žízeň?

Otázka časová v nynějším vedru letním. Praxe životní odpovídala za ni až do nedávna tak, že chudí hasí žízeň vodou, bohatí pivem, vínem a podobnými nápoji, které jsou jen za peníze k dostání.

Dnes je i mezi bohatými jisté procento absintů, kteří se opojných nápojů zřikají a hledí za ně zaopatřiti jinou náhradou. Proč pouhá voda k hasení žízně každému nestačí, má příčinu jednak v tom, že voda, zvláště ve městech, nebývá vždy čudná a dost čistá, jednak v tom, že slabší a chomlostivější organismu vyžaduje k podpoře trávení a posílení různých přísad, jakých obyčejná voda nemá.

Obyčejně hledá se náhrada za kvašené nápoje jednak v minerálních vodách, jednak v ovocných šťávách.

Prvé pro hojný obsah kyseliny uhličité a různých minerálních látek vhodné odpovídají svému účelu. Vadnou je však jejich dražota: také z jiných příčin nemohou vždy a každému býti doporučeny; jednak trpí transportem a ležením u obchodníka v místnostech ne vždy vhodných, jednak je kvalita jejich velice nestejná, takže stejný druh může jednomu býti k užítku a jinému k škodě. Proto je lépe vyžádati si dříve dobrozdání lékaře neb znalce a teprve na jeho radu rozhodnouti se pro ten či onen druh vody.

Je pozoruhodno, že proslulý přírodní lékař Kneipp nebyl přítelem minerálních vod a že jich ani zdravým ani nemocným neopporočoval. Patrně nedoceili jimi ve své praxi vždy nejlepší účinky před vodami příliš ostrými, jakou je na př. známá kyselka, luhačovicská, a j. Nejlepší je pramenitá voda horská, o níž je aspoň jisto, že v žádném případě neškodí. Proto má každý, kdo cestuje v letě po horách, použití této příležitosti a občerstviti se tam výtečnou skálí vodou, vynikající svou čistotou a svým znamenitými účinky a organismu.

Ale i v kraji naleznete po venkovské vody dobrých kvalit, zvláště v lesních pramenech a v hlubokých studních z nichž se čerpá voda přímo.

Voda, vedená potrubím kavařím, nebo čerpaná pumpami z kořny, pozbývá tím často svých dobrých vlastností a není-li kov dostatečně chráněn proti rzi, může se docela zkazit. Proto radno se chrániti vody, čerpané pomocí kořových přístrojů, a nichž již zveřejněšek prozrazuje nedbalost a nečistotu.

Ve městech bývá skoro všude více méně znečištěná a není-li jiného prostředku, nezbyvá, než takovou špatnou vodu zavrhnout a varem škodlivé zárodky v ní zničiti. Spíš sadou ovocné šťávy nebo medu nebo několika kapek z citronu poskytnou i taková svatební voda dobrý prostředek k uhašení žízně.

Také studené mléko a dobré podněsí je výborným a občerstvujícím nápojem v letní době. V nové době doporučují se různé mléčné zákvasy.

Snad i těch možno s prospěchem použití takového není známo, že by používání takového kvašeného mléka mělo následky zdraví nebezpečné. Ovšem je lépe poraditi se v té příčině dříve s lékařem.

Znamenitým prostředkem, žížeň hasícím a při tom posilujícím a osvěžujícím, jsou ovocné šťávy lihproště.

Oblíbená je zvláště šťáva jablčonná, ale i šťávy z jiných druhů ovoce bobulového i dužnatého nalézají čím dál větší oblibu. Ze je v jakosti těchto šťáv veliký rozdíl, není třeba podotýkati. Co se pod

tímto jménem v obchodech a hostiněch prodává, jsou z většího dílu pouhé padělky, nevyrobené přímo z ovoce, ale ze syropů, trestá různých přísad, kterým se dodává výrobkům dotýcná ovocná příchut. Příčinou toho je, že výrobci pravých přírodních šťáv je dosud po málu a že tyto nejsou a nemohou býti tak levny, jak by si obchodníci a konsumenty přáli. Pochod při výrobě jedostli složitá a namáhavá, takže i při dosti levném materiálu, jakého se užívá je cena čistých přírodních šťáv dosti vysoká. Přes to je lépe nelitovati peněz, než vyhazovati je za zboží třeba levné, ale špatné. Nejlepší je obrátiti se přímo na výrobce a zakoupiti větší zásobu a uložit do vzdušného, chladného sklepa. Ležením neutrpí na jakosti, leč by množství k tomu volená nebyla vhodná.

Dobrá šťáva má býti v průhledu krystalově čistá, chuti jemně, aromatičké, odpovídající přirozené chuti a vůni dotyčeného druhu o voce. Kdo jí má nějakou zkušenost, velmi snadno rozezná pravou přírodní šťávu od padělku.

Velmi hojnému obdoby těší se pro svou láci různé strojené občerstvující nápoje, j. sodovky a limonády, dále šumivé bonbony a prášky a pod., kterých také možno bez škody použiti, není-li právě nic lepšího po ruce. — Ovšem hojně a časté používání nelze schvalovati, neb není v nich kromě vody takřka nic přirozeného, ale skoro vše umělé a padělané.

Ze není lhostejno, čím člověk žížeň svou ukájí, že nejen pokrmy, ale i nápoje mají značný vliv na zdraví a fyzičnou i duševní schopnost, o tom bylo by zbytečně šířiti opatnostia voliti jen nápoje zdravé a neškodné a opravdu posilující a občerstvující.

Dobré léčení.

Každý dobrý lékař snaží se nejdříve zvýšiti výživní sílu pacientovu. Hledí napřed vyčistiti vnitřnosti a pak vzbuditi novou chuť k jídlu a dokonale ztrávený pokrm. Tím přivede tělo do tak zvané rovnováhy. Z toho samého stanoviska odporúčujeme Vámo Trimerovo Léčivé Hořké Víno, neboť jim zbavíte tělo všech nečistých, škodlivých látek, ale neseslabíte ho. Všechno ústrojí nabude nové síly a chuti k jídlu, pravidelné zažívání a rádné vymořování. Nezapomínejte na Trimerovo Léčivé Hořké Víno, když nebudete Vám, chutnat, když budete slabými, stále unavenými, když spánek Váš bude trhaným a když Váš neosvěží. Užívejte ho, když budete stížení zácpou a následky jejími. V lékárnách, Jos. Trimer, velko-vyrábitel léků, 133-1339 S. Ashland ave., Chicago, Ill. Mějte po ruce Trimeriv Liniment, abyste ho mohli hned použiti při náhlých bolestech, při otoku, stuhlosti, vymořování.

Svatby bezručky.

New York.— V Yonkers a v Brooklynu honaly se onedny dva sňatky. Ženil se bezručký v Yonkers a bezručka v Brooklynu, Oscar Fried, 32 roky starý ženil se se slečnou Hilton Dahlgrenovou a bezručka Marie Lorainová vdávala se zaGerardiho. Fried před rokem byl zasnohčen Dahlgrenovou a stalo se mu neštěstí. Dostal se při práci do styku se živým drátem elektrickým, bylo třeba jeho ruku amputovat až u ramene a nohy byly paralysovány. Musel držet pero v zubech, když podpisoval licenční sňatkovou. Před časem zadal žalobu za náhradu v obnosu 100,000 dol., a bylo mu porotou uděleno 75,000 dolarů. Soudec Morhauser ovšem jakopřítel trpících snížil náhradu o 20,000 dolarů a nyní byl zadán ještě apel proti rozsudku. Lorainová je především pozorností na Coney Islandu jako bezručka žena. Píše znamenitě nohou a proto nebylo jí obtížno podepsati licenční. Zula botu a pěknou, vymytou nožkou podepsala listinu. Když bylo klerkům hlášeno, aby zdvihla ruku ku přísaze, čtveračivě se usmívala a potom byl jí prsten snubní na místě na prst ruky navlečen na prst nohy.—

Předplatte si na „Ozvěnu Západu.“ Stojí \$1.00.